

PUIG DES MOLINS - SA CAPELLETA

RUTES PATRIMONIALES
RUTES PATRIMONIALS

IBIZA

Plan de competitividad turística
Ibiza Slow Breaks
Pla de competitivitat turística
d'Ibiza Slow Breaks

Todas las islas en una...
Totes les illes en una...

www.ibiza.travel

SA CAPELLETA

CAST.

En el yacimiento del solar nº 12 de la calle de sa Capelleta se encuentran tres fases bien diferenciadas cronológicamente. La ocupación más antigua del solar es de época púnica. En la época romana, esta zona se ocupó para llevar a cabo enterramientos, convirtiéndose en una necrópolis entre los siglos II-IV d.C. Finalmente, encontramos un importante yacimiento de época islámica, ya que se ha podido identificar un arrabal urbano fuera de las murallas. Estas estructuras deben ponerse en relación con las excavadas en el interior del recinto de Puig des Molins, para darnos cuenta de las dimensiones que pudo tener este arrabal.

Las estructuras de época islámica. Las primeras que surgen pueden ser situadas perfectamente en su contexto gracias a las fuentes escritas. En una crónica que narra la "cruzada" pisanocatalana que en 1114 partió hacia Ibiza, se encuentra una descripción detallada de la batalla y la toma de la ciudad amurallada, así como la descripción de la situación y el saqueo del barrio que se encontraba extramuros y que sería este arrabal en el oeste de las murallas.

En el solar se ha excavado una calle que lo cruza en diagonal de sureste a noroeste, con edificios privados a cada lado. También se han encontrado dos pozos negros, que han proporcionado una información muy valiosa con respecto a los hábitos alimenticios de sus habitantes.

Las estructuras de época romana. Como muchos otros lugares de la ciudad, se han encontrado en este solar un gran número de enterramientos, como sucede en todo el entorno. Se trata de casi cuarenta tumbas fechadas en siglos II-III d.C., todas ellas realizadas bajo el rito de la inhumación de los muertos. Sus ajuares son relativamente humildes, aunque hay una gran variedad teniendo en cuenta en número de enterramientos.

Las estructuras de época púnica. De este período son las estructuras más antiguas del yacimiento, que pertenecen a restos de edificación cuya función es difícil de averiguar porque no se han podido documentar de forma completa al igual que lo son las cavidad artificiales talladas en la roca base.

Han sido encontrados numerosos materiales sobre todo de época tardopúnica tanto de fabricación local como de importación itálica, ibérica, norteafricana, etc. Así como terracota, que han hecho pensar también en actividades culturales en este punto.

En realidad, en toda el área situada a los pies de la vertiente NO del Puig de Vila han sido observadas dinámicas complejas y sucesivas con la instalación de alfares e incluso la extensión urbana de la propia ciudad a partir del siglo IV a.C.

CAT.

Al jaciment del solar núm. 12 del carrer de sa Capelleta, s'hi troben tres fases ben diferenciades cronològicament. L'ocupació més antiga del solar és d'època púnica. A l'època romana, aquesta zona es va ocupar per dur-hi a terme enterraments i es convertí en una necròpolis entre els segles II-IV dC. Finalment, hi trobam un important jaciment d'època islàmica, ja que s'hi ha pogut identificar un raval urbà fora murades. Aquestes estructures s'han de posar en relació amb les excavades a l'interior del recinte del Puig des Molins, per tal d'adonar-nos de les dimensions que pogué tenir aquest raval.

Les estructures d'època islàmica. Les primeres que surten, poden situar-se perfectament en el seu context gràcies a les fonts escrites. En una crònica que narra la "croada" pisanocatalana que l'any 1114 va partir cap a Eivissa, es troba una descripció detallada de la batalla i la presa de la ciutat emmurallada, així com la descripció de la situació i el saqueig del barri que es trobava extramurs i que seria aquest raval a l'oest de les muralles.

Al solar s'ha excavat un carrer que el creua en diagonal de sud-est a nord-oest, amb edificis privats a cada costat. També s'han trobat dos pous negres, que han proporcionat una informació molt valuosa pel que fa als hàbits alimentaris dels seus habitants.

Les estructures d'època romana. Com en molts altres indrets de la ciutat, s'ha trobat en aquest solar un gran nombre d'enterraments, com succeeix en tot l'entorn. Es tracta de quasi quaranta tombes datades en els segles II-III dC, totes fetes sota el ritu de la inhumació dels morts. Els seus aixovars són relativament humils, tot i que hi ha una gran varietat tenint en compte el nombre d'enterraments.

Les estructures d'època púnica. D'aquest període són les estructures més antigues del jaciment, que pertanyen a restes d'edificis la funció dels quals és mala d'esbrinar perquè no s'han pogut documentar de forma completa, igual que ho són les cavitats artificials tallades a la roca base.

Han estat trobats nombrosos materials, sobretot d'època tardopúnica, tant de fabricació local com d'importació itàlica, ibèrica, nord-africana, etc., així com terracutes, que han fet pensar també en activitats culturals en aquest punt.

En realitat, a tota l'àrea situada als peus de la vessant NO del puig de Vila han estat observades dinàmiques complexes i successives amb la instal·lació de terrisseries i, fins i tot, l'extensió urbana de la mateixa ciutat, a partir del segle IV a.C.

INTRODUCCIÓN / INTRODUCCIÓ

CAST.

Cuando en el siglo VII a.C. los fenicios que habían poblado Sa Caleta se desplazaron a la bahía de Ibiza, se fundó la ciudad que perdura hasta nuestros días. Además de otras razones de carácter general, parece que una de las causas concretas de este cambio de lugar sería que la viabilidad de la colonia de Sa Caleta pasaba por una intensificación del comercio-marítimo, para la que el asentamiento de sa Caleta carecía de condiciones. De hecho, desde entonces, por el puerto de Ibiza pasarán varias importaciones-griegas, etruscas, egipcias, fenicio-occidentales y del Mediterráneo central, que desde aquí serán también redistribuidas hacia las comunidades indígenas de la zona costera peninsular.

Entre los siglos VI y V a.C. se produce la colonización púnica y, con ella, cambios en el ritual funerario, en la cultura material, en el inicio de una producción propia de la isla y el crecimiento demográfico, que a finales del siglo V a.C. es bastante importante. Aparecen barrios urbanos de alfares y también barrios extramuros, como se puede observar en el yacimiento de la calle de Sa Capelleta, que documenta dinámicas complejas y sucesivas, incluso, la extensión urbana de la propia ciudad a partir del siglo IV a.C.

Por otra parte, el Puig des Molins fue el cementerio de la ciudad de Ibiza durante toda la antigüedad. Está situado a unos 500 metros al oeste del Puig de Vila, donde se ubica la ciudad desde que la fundaron los fenicios occidentales, a finales del siglo VII a.C. Conoció un desarrollo proporcional al crecimiento de la ciudad y al aumento de la población de Ibiza en época púnica y fue igualmente utilizado en el período romano.

Esta necrópolis, junto con el Asentamiento Fenicio de Sa Caleta y otros lugares de la isla, fue declarada Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO en 1999.

CAT.

Quan al segle VII aC els fenicis que havien poblat sa Caleta es desplaçaren a la badia d'Eivissa, es fundà la ciutat que perdura fins als nostres dies. A més d'altres raons de caràcter general, sembla que una de les causes concretes d'aquest canvi de lloc seria que la viabilitat de la colònia de sa Caleta passava per una intensificació del comerç marítim, per a la qual l'assentament de sa Caleta mancava de condicions. De fet des d'aleshores pel port d'Eivissa passaran diverses importacions -gregues, etrusques, egípcies, feniciooccidentals i del Mediterrani central-, que des d'aquí seran també redistribuïdes cap a les comunitats indígenes de la zona costanera peninsular.

Entre els segles VI i V aC es produeix la colonització púnica, i amb ella canvis en el ritual funerari, en la cultura material, en l'inici d'una producció pròpia de l'illa i el creixement demogràfic, que a final del segle V aC és prou important. Apareixen barris urbans de terrisseries i també barris extramurs, com es pot observar al jaciment del carrer de sa Capelleta, que documenta dinàmiques complexes i successives, fins i tot l'extensió urbana de la mateixa ciutat, a partir del segle IV aC.

D'altra banda, el puig des Molins va ser el cementeri de la ciutat d'Eivissa durant tota l'antiguitat. Està situat a uns 500 metres a ponent del puig de Vila, on s'ubica la ciutat des que la fundaren els fenicis occidentals, a finals del segle VII aC. Conegué un desenvolupament proporcional al creixement de la ciutat i l'augment de la població d'Eivissa en època púnica i va estar igualment utilitzat en el període romà.

Aquesta necròpolis, juntament amb l'assentament fenici de sa Caleta i altres indrets de l'illa, va ser declarat Patrimoni de la Humanitat per la Unesco l'any 1999.

PUIG DES MOLINS

CAST.

EL MUSEO MONOGRÁFICO DE PUIG DES MOLINS

A finales del siglo VII a.C., los fenicios se instalaron en el Puig de Vila y los alrededores y fundaron un establecimiento en la bahía de Ibiza que constituyó el núcleo originario de la ciudad. Fue entonces cuando la parte baja del Puig des Molins empezó a utilizarse como necrópolis y llegó a alcanzar una extensión de casi 10.000 m².

En el Museo Monográfico de Puig des Molins encontramos una exposición organizada en cinco salas que, en un recorrido por la historia de la Necrópolis, comprende todo el tiempo de su uso.

La sala I está dedicada a la muerte en el período fenicio de entre los años 626 a 525 a.C. Explica los ritos funerarios de esta época, los enterramientos y los posibles cenotafios.

La sala II centra su atención en los rituales funerarios púnicos del 525-25 a.C. En 525a.C. se inicia la etapa púnica en la isla de Ibiza. Esta cultura otorga una extraordinaria atención al mundo funerario y en todos sus rituales, desde la preparación del cuerpo y los funerales ligados al entierro hasta los cultos después de la muerte.

En la sala III se muestra la evolución de los enterramientos púnicos en Ibiza durante el período más antiguo (525-425 a.C.), el período clásico (425-300 a.C.), el de mayor esplendor del yacimiento, y el período tardío (300 - 25 a.C.).

En la sala IV se describen los rituales funerarios romanos en Ibiza desde el comienzo del periodo alto imperial (25 a.C.) hasta el final de la antigüedad tardía (700 d.C.).

Sala V: Colección Sainz de la Cuesta. El grueso de la colección está constituido por el lote que Rafael Sainz de la Cuesta (Madrid, 1896-1961) adquirió en 1945 a los herederos de Joan Roman Calbet, director y mecenas de la Sociedad Arqueológica Ebusitana. Hoy podemos contemplar la colección, compendio de toda la arqueología púnico-romana de la isla de Ibiza, gracias a la donación que los herederos de Sainz de la Cuesta hicieron al Estado en 1965, con el deseo expreso que fuera exhibida en esta ciudad.

LA NECRÓPOLIS PÚNICA DE PUIG DES MOLINS

El Puig des Molins fue el cementerio de la ciudad de Ibiza durante toda la antigüedad. Está situado a unos 500 metros al oeste del Puig de Vila, donde se ubica la ciudad desde que la fundaron los fenicios occidentales, a finales del siglo VII a.C.

El cementerio ocupaba primero una zona concreta al pie del monte, de entre 6.000 y 10.000 m². En época púnica (desde el siglo VI hasta finales del I a.C.), la necrópolis experimentó un crecimiento enorme como consecuencia del desarrollo de la ciudad. Su extensión era de, aproximadamente, 5 hectáreas.

En época romana (siglos IV d.C.), el área del cementerio se extiende desde la parte baja del Puig des Molins hacia el norte, hasta llegar a la actual Avenida de España e, incluso, a la actual Calle Aragón en los siglos de la antigüedad tardía (VI-VII d.C.).

CAT.

EL MUSEU MONOGRÀFIC DEL PUIG DES MOLINS

A final del segle VII aC, els fenicis s'instal·laren al puig de Vila i els voltants i fundaren un establiment a la badia d'Eivissa, que constituí el nucli originari de la ciutat. Va ser aleshores que la part baixa del puig des Molins començà a utilitzar-se com a necròpoli i va arribar a assolir una extensió de gairebé 10.000 m².

Al Museu Monogràfic del Puig des Molins, trobam una exposició organitzada en cinc sales que, en un recorregut per la història de la necròpoli, comprèn tot el temps del seu ús.

La sala I està dedicada a la mort en el període fenici d'entre els anys 626-525 aC. Explica els ritus funeraris d'aquesta època, els enterraments i els possibles cenotafis.

La sala II centra la seua atenció en els rituals funeraris púnics del 525-25 aC. L'any 525 aC s'inicia l'etapa púnica a l'illa d'Eivissa. Aquesta cultura atorga una extraordinària atenció al món funerari i a tots els seus rituals, des de la preparació del cos i els funerals lligats a l'enterrament fins als cultes després de la mort.

A la sala III es mostra l'evolució dels enterraments púnics a Eivissa durant el període més antic (525-425 aC), el període clàssic (425-300 aC), el de més esplendor del jaciment, i el període tardà (300-25 aC).

A la sala IV es descriuen els rituals funeraris romans a Eivissa des del començament del període altimperial (25 aC) fins al final de l'antiguitat tardana (700 dC).

Sala V: Col·lecció Sainz de la Cuesta. El gruix de la col·lecció, esta constituït pel lot que Rafael Sainz de la Cuesta (Madrid, 1896-1961) va adquirir el 1945 als hereus de Joan Roman i Calbet, director i mecenes de la Societat Arqueològica Ebusitana. Avui podem contemplar la col·lecció, compendi de tota l'arqueologia punicoromana de l'illa d'Eivissa, gràcies a la donació que els hereus de Sainz de la Cuesta varen fer a l'Estat l'any 1965, amb el desig exprés que fos exhibida en aquesta ciutat.

LA NECRÓPOLIS PÚNICA DEL PUIG DES MOLINS

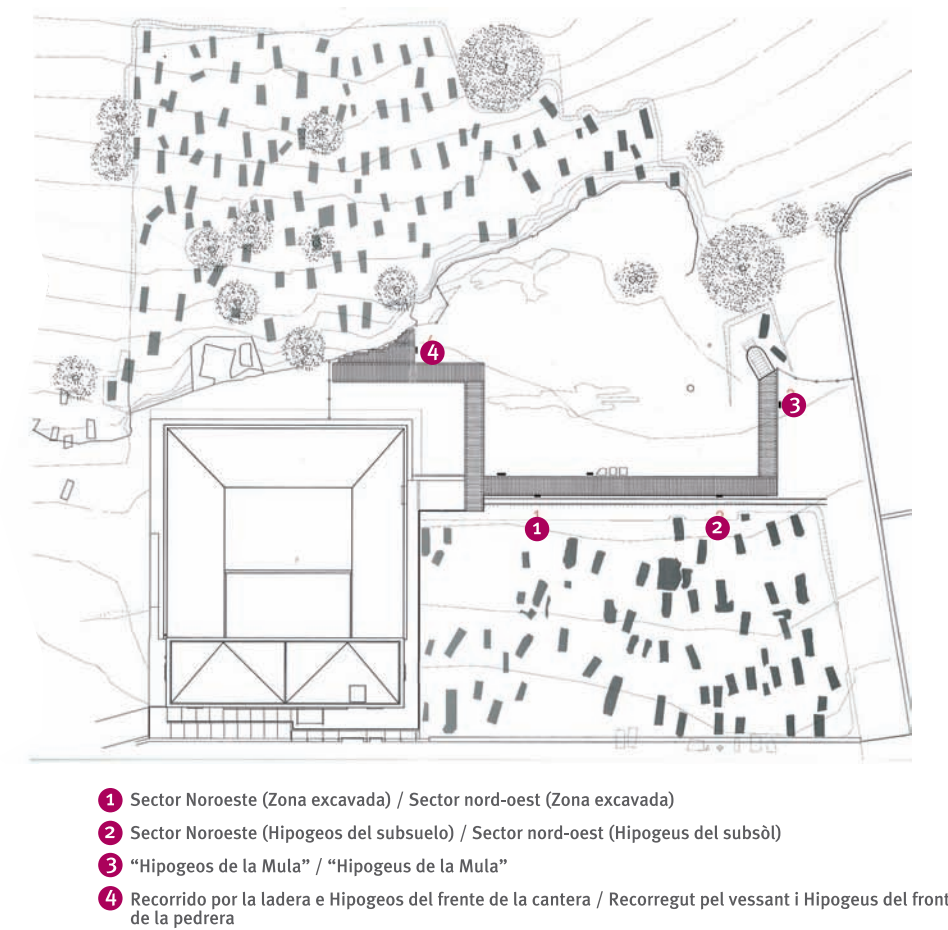
El puig des Molins va ser el cementeri de la ciutat d'Eivissa durant tota l'antiguitat. Està situat uns 500 metres a ponent del puig de Vila, on s'ubica la ciutat des que la fundaren els fenicis occidentals, a final del segle VII a.C.

El cementeri primer ocupava una zona concreta al peu del puig, d'entre 6.000 i 10.000 m². En època púnica (des del segle VI fins a la darrera de l'I aC), la necrópolis va experimentar un creixement enorme com a conseqüència del desenvolupament de la ciutat. La seua extensió era d'aproximadament 5 hectàrees.

En època romana (segles I-V dC), l'àrea del cementeri s'estén des de la part baixa del puig des Molins cap al nord, fins arribar a l'avinguda d'Espanya i, fins i tot, al carrer d'Aragó en els segles de l'antiguitat tardana (VI-VII dC).

PLANO DEL RECORRIDO / PLÀNOL DEL RECORREGUT

UBICACIÓN / UBICACIÓ

